

Sygn. akt I CNP 4/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie skargi I. sp. z o.o. w W. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt XXVII Ca [...], wydanego w sprawie
z powództwa I. sp. z o.o. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Finansów
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2017 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) oddala wniosek Skarbu Państwa - Ministra Finansów
o zasądzenie kosztów postępowania wszczętego skargą
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku.**

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powoda skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 31 maja 2016 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda ma postać utraty części wynagrodzenia, która to kwota nie wejdzie do jego majątku, a więc której nie otrzyma. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania nie tylko jej rodzaju i rozmiaru, ale także czasu powstania, oraz przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu dopiero w bliżej nieokreślonej przyszłości szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7 - 8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się tylko do stwierdzenia (s. 4), że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, w tym m.in. skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7 - 8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek Skarbu Państwa – Ministra (a nie Ministerstwa) Finansów o zasądzenie od powoda kosztów niniejszego postępowania, ponieważ Skarb Państwa w odpowiedzi na skargę wnosił o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a nie wnosił o odrzucenie tej skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

aw

aj